

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. ХАСКОВО , 13.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ в публично заседание на
шести юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ

Членове: БОРЯНА П. БОНЧЕВА-
ДИМИТРОВА
КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря КРАСИМИРА Г. НИКОЛОВА
в присъствието на прокурора Дарина Димитрова Славова (ОП-Хасково)
като разгледа докладваното от БОРЯНА П. БОНЧЕВА-ДИМИТРОВА
Въззивно наказателно дело от общ характер № 20215600600318 по описа за
2021 година

Производството е въззивно по чл. 318 и сл. от НПК.

С Присъда № 1/29.04.2021год., постановена по НОХД № 342 по описа за 2020 год., Районен съд – Харманли е признал подсъдимата Л. П. Б. със снета по делото самоличност за виновна в това, че на 31.08.2019г. в гр.Харманли, обл.Хасково, при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имота облага възбудила и поддържала у Г. И. К. от с.***** общ.***** заблуждение (че взима парична сума, като капаро за закупуване на недвижим имот №***, представляващ земеделска земя в землището на с.Орешец, общ.Харманли) и у П. Д. М. от гр. Харманли заблуждение (че взима парична сума като капаро за закупуване на недвижими имоти с № ****; № *****, № *****и № *****, представляващи земеделски земи в землището на с.Орешец, общ.Харманли и с това причинила имотна вреда в размер на 500,00 лева на Г. И. К. от с.***, общ.*****и направила опит да причини имотна вреда в размер на 1600 лв. на П. Д.М. от гр. *****, като това деяние е останало недовършено поради независещи от дееца причини, или общата имотна вреда е в размер на 2100,00 лв, като деянието е извършено повторно в немаловажни случаи, поради което и на осн. чл.210, ал.1 т.4, вр. чл.209 ал.1, вр. чл.26 ал.1, вр. чл.28 ал.1, вр. чл.54, ал.1 от НК ѝ е наложил наказание "лишаване от свобода" за срок от 2 (две) години,

което да изтърпи ефективно на осн. чл.57 ал.1 т.2, б. "в" от ЗИНЗС при първоначален "строг" режим.

Осъдил е подс. Л. П. Б. на осн. чл.189, ал.3 НПК, да заплати в полза Държавата по сметка на Национално бюро за правна помощ, гр. София, 1ВАМ: ВС 28 ВКВО 9661 3100 1305 01 - БНБ - ЦУ сумата 200,00 лв. възнаграждение за правна помощ по ДП № 629/2019г. по описа на РУ Харманли, както и държавна такса в размер на 5 (пет) лева за служебно издаване на изпълнителен лист.

Недоволна от така постановената присъда е останал защитникът на подсъдимия – адв. Н., която я обжалва в срок с доводи за нейната ява несправедливост с молба същата да бъде изменена и наложеното наказание бъде намалено.

Окръжна прокуратура – Хасково изпраща представител, който намира за неоснователна жалбата, респ. за правилна и законосъобразна атакуваната с нея присъда, а наказанието за справедливо отмерено.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция подсъдимата Б. заявява, че не се чувства виновна и моли да ѝ бъде намалено наказанието

Явява се защитникът ѝ адв. Н., която твърди, че нямало доказателства подсъдимата да е получавала сумата от 500лв. от К.. Същевременно намира наказанието за явно несправедливо, както и режимът на изтърпяването му, поради което моли за справедлива присъда с по-ниско наказание.

Пред въззивната инстанция липсват направени доказателствени искания и нови доказателства не са събирани.

Хасковският окръжен съд, като взе предвид депозираната жалба, съобрази доводите на страните в съдебно заседание и служебно провери изцяло на основание чл. 313 и чл. 314 от НПК правилността на обжалвания акт, намира следното:

Първоинстанционното производство е образувано по внесен от Районна прокуратура – Хасково обвинителен против Л. П. Б. за извършено от нея престъпление по чл. чл.210, ал.1 т.4, вр. чл.209 ал.1, вр. чл.26 ал.1, вр. чл.28 ал.1 от НК, като обвинението е за това, че на 31.08.2019г. в гр.Харманли, обл.Хасково, при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имота облага възбудила и поддържала у Г. И. К. от с.****, общ.*****, заблуждение (че взима парична сума като капаро за закупуване на недвижим имот № ***, представляващ земеделска земя в землището на с.Орешец, общ.Харманли) и у П.Д. М.от гр. *****заблуждение (че взима парична сума като капаро за закупуване на недвижими имоти с № *****, № *****, № *****и № *****, представляващи земеделски земи в землището на с.Орешец, общ.Харманли и с това причинила имотна вреда в размер на 500,00 лева на Г. И. К. от с.*****, общ.*****и направила опит да причини имотна вреда в размер на 1600 лв. на П. Д. М. от гр. *****, като това деяние е останало недовършено поради

независещи от дееца причини. Производството пред районния съд е приключило с осъдителна присъда, с която подсъдимата е призната за виновна.

Настоящият състав намира, че не следва да пристъпва към обсъждане на фактологията по делото и анализ и оценка на доказателства, тъй като при изпълнение на своите задължения и правомощия, вменени му от законодателя с горесцитираните норми, установи, че въпреки липсата на въведени с жалбата доводи в такава насока, контролираната инстанция е допуснала съществено процесуално нарушение, което въззивният съд не бил могъл да отстрани, касаещи етапите на изпълнителното деяние, вменено на подсъдимата Б. по отношение на пострадалата М., за която първоначално прокурорът е приел, а после и съдът, че подсъдимата е направила опит да причини имотна вреда на М.. Така пренесен и релевиран „опитът“ към крайния престъпен резултат на престъплението, а не към самото изпълнително деяние, и обвързано със съответната квалификация на деянието, е неправилно.

Разграничителната линия между етапите на престъпната дейност е ясно фиксирана чрез изпълнителното деяние, което е установено чрез закона в обективния състав на престъплението. Такава е и постоянната практика на върховната съдебна инстанция. Конкретно опитът към дадено престъпление е налице, когато е започнато изпълнение на умишлено престъпление, при което изпълнителното деяние не е довършено или макар и да е довършено, не са настъпили предвидените в закона и искани от дееца общественоопасни последици на това престъпление. Същевременно от обективна страна, изпълнителното деяние на престъплението по чл.209 ал.1 НК може да бъде осъществено в две форми. Първата е възбуждане на заблуждение, т.е. създаване на начални неверни представи у пострадалия относно съществуването, несъществуването или естеството на определени факти и обстоятелства от обективната действителност, свързани с основанието или условията, при които се осъществява имущественото разпореждане. Ако не беше създадена тази невярна представа, пострадалият не би се разпоредил с имуществото си. Втората форма е поддържане на заблуждение, т.е. затвърждаване на подобни неверни представи, които са съществували изначално в съзнанието на жертвата или вече са били създадени от подсъдимия или от друго лице. Възможно е да бъдат осъществени едновременно и двете форми на изпълнително деяние както е в случая описано от прокурора и след това възприето и от съда – деецът, след като е възбудил заблуждение, по-нататък да поддържа тези неверни представи. В този смисъл опитът към дадено престъпление е свързан със степента на довършеност на изпълнителното деяние, което при измамата се състои във възбуждане и поддържане на заблуждение, поради което опит към осъществяването на престъпния резултат, какъвто в случая се явява причиняването на имотната вреда за пострадалия, не е възможен.

В случая се касае за две деяния, описани от прокурора, че са извършени при условията на чл. 261 ал.1 НК –т.е. осъществяват престъпния състав на едно и също престъпление и са извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща

обстановка и при еднородност на вина, при което второто се явява от обективна и субективна страна продължение на предшестващото. Съгласно ал. 2 т на същия текст деецът се наказва съобразно включените в него деяния, взети в тяхната съвкупност и с причинения от тях общ престъпен резултат. Следователно квалификацията, обвързана с тази разпоредба винаги ще влияе върху определяне на санкцията на дееца, което от своя страна също пряко рефлектира върху процесуалните права на подсъдимата Б..

Така допуснатото нарушение е съществено по смисъла на чл. 348, ал. 3 от НПК, тъй като ограничава правата на подсъдимия да се защитава срещу определени факти и и ясно обвинение.

Предвид изложеното, на основание чл. 335, ал. 2 от НПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 1/29.04.2021 год., постановена по НОХД № 342 по описа за 2020 год. на Районен съд – Харманли.

ВРЪЩА делото на Районен съд - Харманли за ново разглеждане от друг състав на съда от стадия на провеждане на разпоредително заседание.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____